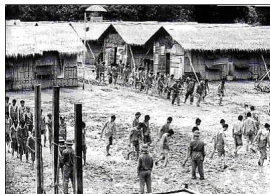

Giáng Sinh Năm 1975!

Tác Giả: Giuse Thám Nguyán

Chúa Nhật, 25 Tháng 12 Năm 2011 10:20

Sau 30 tháng 4 năm 1975 khi Miền Nam Việt Nam bị rơi vào tay Cộng Sản thì tôi và những anh chị em Sĩ Quan phục vụ trong Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa phải đi tù cộng sản.

Tôi bị nhốt ở Hồ C Môn, một căn cứ Công Binh của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa trong khu ngoại ô Sài Gòn.

Chúng tôi bị áp dụng chính sách cà-lắm của chính quyền Cộng Sản Việt Nam khi họ kêu gọi mang thức ăn để cho mồi, mồi, mồi... ngày. Chúng tôi phải nghe những anh cán bộ chính trị lên lớp mỗi ngày. Những anh cán bộ này có cùng một giọng điệu u ngả ngả n giởng nhau, những cái loa tuyên truyền. Họ học thuộc lòng những con vẹt: nào là chính sách nhà nước, nào là chủ nghĩa xã hội, nào là Kác-Mác, nào là Lê-nin... Nếu đặt câu hỏi là họ biết lý lẽ, và khi bị thì họ chấp ngay cho người hỏi một cái mũ phớt đống. Sau một lâu, chúng tôi còn khám phá ra một điệu là nhà là anh cán bộ nào khi vào lớp cũng có một cái cặp đeo ngang vai, mà trong cặp thì chúng có gì. Đúng là cái cặp Xã Hội Chủ Nghĩa. Thêm nữa anh tôi phải sắm cho mình một cây viết, gài lên túi áo để chúng tỏ là mình cũng biết chữ.

Một ngày bị nhốt vào đây, sau bao nhiêu cái “mồi ngày” qua đi, tôi không còn hy vọng gì để có thể vượt qua rồi. Trong cái tâm trạng vô vọng, rơi bẫy những thì Giáng Sinh lại về.

Tôi và các bạn tù đã đón mừng Chúa Giáng Sinh dưới gầm những chiếc xe nhà binh cũ ở trại Hồ C Môn. Mùa Giáng Sinh năm này thì tôi thay đổi một chút. Sài Gòn trở lên lạnh hơn mỗi năm. Lạnh ngoài trời và lạnh trong lòng. Cái lạnh đêm đông lại buốt giá hơn khi phải xa nhà trong căn nhà tù tối, đói rách, không có gì để không chán chết.

Những nhà làm cho lòng người chùn xuống. Những người Công Giáo lại nhìn lên trời cao, cầu ao để cầu đi xuống trời để chuộc những tâm hồn đón Chúa, để cầu đến nhà thờ bái lạy Chúa. Những người khác thì giở ra như những những cuộc vui Giáng Sinh năm xưa. Tất cả những người cầu, kẻ niềm đó bây giờ đang bị chôn vùi dưới gầm những chiếc xe nhà binh cũ này.

Giáng Sinh Năm 2011!

Tác Giả: Giuse Thám Nguyán
Chúa Nhật, 25 Tháng 12 Năm 2011 10:20

Nghĩ lại và thấy hối hận vô cùng vì bao năm trước sống trong tin do tôi đã không chu đáo đón Chúa một cách có ý thức và chu đáo. Đã có những năm tôi bận rộn công việc, tôi bỏ lỡ Giáng Sinh để dành thời gian cho những cuộc vui, những cuộc truy hoan, những đam mê tuột trôi. Tôi hối hận vì đã không dùng thời gian và hoàn thành Chúa ban cho mình để thờ phụng Chúa. Tôi hối hận vì đã đánh mất bao nhiêu mùa Giáng Sinh, hối hận vì đã đánh mất tuột trôi vào những cuộc vui vô bổ.

Mọi người, kể những bạn thân bạn bè, kể những cô cậu bạn trẻ vì lo ngại giá cả để những giây phút linh thiêng của đêm Giáng Sinh. Không gian ảm đạm, tăm tối vì thiêu u ánh đèn, vì lòng người hoang mang trống vắng. Những tiếng chuông nhà thờ quanh vùng Sài Gòn vang lên. Ôi! Tiếng chuông thân quen kể đi u, tiếng chuông bay vút lên cao, tiếng chuông ngân nga thánh thót. Không gian bao la mà tiếng chuông như bị ngăn cách bởi hàng rào kẽm gai, tiếng chuông đã trở thành những tiếng gõ mồm đâm sâu những tâm hồn tù nhân giữa đêm khuya. Tiếng chuông làm tôi ngạc nhiên tiếng nói ai oán của bác tù già, với chòm râu rung rung đang ôm cái bánh xe máy cày trong đêm sống rừng rậm nhàn nhàn.

Tiếng chuông đã đổ t lâu mà những người tù vẫn còn thao thức. Một anh bạn tù, là một nhạc sĩ có tài, đã gõ nhịp vào những cái đinh của chiếc treo đèn gõ mồm xe t nên âm thanh của bạn nhạc Đêm Thánh Vô Cùng. Silent night, Holy Night. All is calm, All is bright.... Âm thanh ấy như xoáy vào tâm hồn chúng tôi, rồi vài người lại sụt sùi, nước mắt khóc.

Chính giây phút cô đơn và lo ngại này tôi lại nghĩ đến Chúa. Tôi cảm thấy cái lo ngại của Chúa trong hang Bêlem vào đêm Giáng Sinh năm xưa. Tôi nghĩ đến như Thánh Giuse và Mẹ Maria bận rộn, bận rộn với các quán trọ. Tôi nghĩ đến cuộc hành trình vô định của Gia Đình Thánh vào đêm đông lạnh. Tôi nghĩ đến những bước chân lấm lũi trong gió đông giá buốt mà không biết là đi đâu và cuối cùng thì đành t vào hang đá lo ngại dành cho thú vật ngoài đồng. Ôi! Chúa Hài Đồng đã sinh ra trong thời gian như thế sao? Tôi thấy những Chúa quá. Chính đêm ấy tôi đã đón Chúa vào lòng tôi và Chúa đã chia sẻ với tôi thân phận của một người tù. Chúa đem cho tôi niềm tin trong lúc tuyệt vọng. Chúa đã đem hành vi mọi người, nhất là những người khốn khổ như chúng tôi.

Chúa đến thời gian để làm người, không phải là người giàu có cao sang, không ở trong cung đình gác ngựa vì thấy tôi tìm Chúa như những người đó tôi sống không gặp Người. Chúa đến để đem bình an xuống những tâm hồn ngay thẳng đến sống, những người như bé, những em bé ngây thơ, những người cô đơn nghèo khổ, những người già trẻ con cái hối hận, những kẻ không nhà, những người tù đầy và những người tội lỗi đang ăn năn hối cải.

Giáng Sinh Năm 1975

Giuse Thăm Nguyễn
Chợ Nhớn, 25 Tháng 12 Năm 2011 10:20

Đêm Giáng Sinh năm 1975, mặc dù tôi không được đến nhà thờ, không được hát Thánh Ca Giáng Sinh, không được ăn tiệc chung với gia đình nhưng tôi luôn cảm nhận Chúa đã đến với tôi, Chúa đã thương xót an ủi tôi. Tôi đã khóc với Chúa và lúc đó chỉ có một mình Chúa chia sẻ nỗi buồn của tôi mà thôi. Tôi tìm ra một điều là không có gì có thể ngăn cản được Chúa đến với tôi nếu tôi thực sự mở tâm hồn ra và ao ước đón Chúa. Trong đời sống, tôi cảm nhận có những giây phút yên tĩnh, giúp cho tâm hồn lắng đọng để cảm nghiệm và sẻ chia nỗi niềm của Chúa.

Trong Giáng Sinh năm này tôi biết được nhận ra Chúa trong cuộc sống của tôi. Chúa đã an ủi và cùng đi với tôi trong bao năm dài trong tù cộng sản. Tôi đã biết nhận ra hồn thánh Mân Côi, biết được Kinh Thánh, biết nhìn lên trời để tôn vinh, cảm tạ những hồng ân Chúa đã và đang ban cho tôi.

Biết bao anh em tù đã chết vì thiếu lương thực. Biết bao nhiêu người đã chết đói chết mòn, đã trở nên điên khùng vì mất niềm tin. Đi tù cộng sản, gia đình tan nát và ngày vào tù vô định thì tìm cái chết là cách giải quyết mà họ nghĩ là tốt nhất. Nhưng may mắn cho tôi, tôi thì không thiếu lương thực vì niềm tin của tôi là Chúa. Tôi đã có Chúa trong lúc khó khăn này và Chúa chính là niềm hy vọng duy nhất của tôi. Chúa đã thương xót nâng đỡ tôi qua bàn tay quyền năng của Ngài.

Chính Chúa đã thêm sức cho tôi để tôi vượt qua những năm tháng tù đầy. Chúa luôn thương gìn giữ gia đình tôi, với tôi và các con của tôi, để khi tôi được ra khỏi tù, Chúa luôn cho chúng tôi đoàn tụ trong một đất nước tự do. Chúa ban cho chúng tôi đức cậy. Ôi, Lạy Chúa, con biết tạ ơn gì để cảm tạ Chúa về bao hồng ân Ngài đã ban cho chúng con đây!

Bây giờ mọi người đón Giáng Sinh với tôi là được dịp nhớ lại đêm Giáng Sinh kỳ diệu này. Đêm Giáng Sinh mà tôi thực sự đã có Chúa. Tôi muốn dành cho Chúa một món quà sinh nhật thật tuyệt vời. Quà sinh nhật tôi dâng lên Chúa là một tâm hồn trong sạch, đức tin, thánh thiện và một cuộc sống dấn thân làm công nhân tình yêu của Chúa nơi anh em mình. Không thể đón Chúa mà lại làm ngược trở lại những khổ đau của anh em vì Chúa đang sống và chia sẻ nỗi đau của những người cùng khổ.

Lạy Chúa, con vui mừng và chúc tụng Chúa trong ngày kỷ niệm Giáng Sinh của Chúa. Xin Chúa luôn ở cùng con và hãy giúp đỡ con tin bước theo lối bước của Ngài.

Giáng Sinh Năm 2011!

Tên: Giuse Thám Nguyễn

Địa chỉ: Nhà số 12, Đường Nguyễn Huệ, Quận 1, TP. HCM

Chúa ơi, con yêu mến Chúa.